

Warszawa, dnia 10 lutego 2010 r.

**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

DONzp/ko/070- 3 / 362 /10

**Pan
Piotr Zientarski
Przewodniczący Komisji Ustawodawczej
Senat Rzeczypospolitej Polskiej**

Szanowny Panie Przewodniczący

W nawiązaniu do pisma z dnia 15 stycznia br., znak BPS/KU-034/747/4/10, oraz w ślad za pismem z dnia 5 lutego br., znak DONzp-ko/070-2/339/10, w załączeniu przesyłam opinię w przedmiocie rozwiązań przyjętych w inicjatywie ustawodawczej w zakresie *ustawy o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych* (druk senacki nr 747), która została zaakceptowana przez Kierownictwo Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Z poważaniem

Z up. Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
PODSEKRETARZ STANU

Tadeusz Nalco
Tadeusz Nalco

Ministerstwo

Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Warszawa, 9 lutego 2010 r.

Opinia w przedmiocie rozwiązań przyjętych w inicjatywie ustawodawczej Senatu RP w zakresie ustawy o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (druk senacki nr 747)

Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi z zainteresowaniem przyjmuje przedłożoną inicjatywę ustawodawczą. Wychodzi ona naprzeciw, podejmowanym również w resorcie, inicjatywom w zakresie ograniczania ciężarów biurokratycznych nakładanych na obywateli, w szczególności jeśli obciążenia te miałyby mieć charakter nieproporcjonalny do korzyści wynikających z ich przedsiębiorczości, a tym samym działań mających na celu dywersyfikację rolniczych źródeł dochodów oraz zatrudnienia i kierunków aktywności zawodowej mieszkańców obszarów wiejskich.

Problemami z jakim mierzy się od kilkunastu lat polska wieś, jest nadmierne rozdrobnienie gospodarstw rolnych, niska efektywność produkcji rolnej oraz niska elastyczność zawodowa ludności wiejskiej. Niejednokrotnie, wzrost cen detalicznych produktów spożywczych nie znajduje odzwierciedlenia we wzroście stale niskich cen skupu nieprzetworzonych produktów rolnych. Z tego punktu widzenia, godne wsparcia są wszelkie inicjatywy zmierzające do zróżnicowania źródeł dochodów gospodarstw rolnych. Inicjatywom takim na przeszkodzie stoi obecnie nadmierna liczba obowiązków formalnych, nakładanych w wymiarze nieproporcjonalnym do zakresu działania „pozarolniczego” osoby zajmującej się co do istoty produkcją rolniczą. Zdjęcie z osób podejmujących obok działalności rolniczej *działalność uboczną* części obowiązków związanych zwykle z podejmowaniem i prowadzeniem działalności gospodarczej, może stanowić instrument kształtowania przedsiębiorczości, a w dalszej perspektywie również struktury zatrudnienia wsi.

Nie ulega wątpliwości, iż w obecnym systemie prawa, większość przypadków wyodrębnienia działalności rolniczej od działalności gospodarczej innego rodzaju, ma za zadanie uwzględnienie specyfiki działalności rolniczej i pracy na wsi, a także ułatwienie rolnikom

sprostania skomplikowanym często wymogom biurokratycznym. Produkcja rolna związana jest bowiem z pozostającym poza wszelką kontrolą ryzykiem pogodowym (opady, stan temperatur, katastrofy naturalne). Jej dochodowość jest bardzo zmienna i zależy także od innych, pozostających poza wpływem rolników, czynników o charakterze losowym (wahania cen na rynkach światowych, choroby roślin i zwierząt). Co istotne, produkcja rolna ma charakter kluczowy dla rozwoju i funkcjonowania innych dziedzin przemysłu, a także bezpieczeństwa całego państwa, wobec czego za usprawiedliwione uznaje się podejmowanie działań o charakterze interwencyjnym. Z powyższych względów, działalność rolniczą poddano szczególnym regułom w zakresie obowiązków publiczno-prawnych. Przychody z działalności rolniczej, z wyłączeniem działów specjalnych produkcji rolnej, nie podlegają opodatkowaniu podatkiem dochodowym. Również sprzedaż produktów rolnych jest opodatkowana niższą (bo 3%) stawką VAT. Omawiane przywileje obejmują również system ubezpieczenia społecznego rolników, funkcjonujący przecież na preferencyjnych i zupełnie niezależnych od systemu powszechnego zasadach.

Obecnie, podjęcie obok działalności rolniczej, innej – nawet ściśle powiązanej z rolniczą – działalności (pozarolniczej), wiąże się zazwyczaj z koniecznością sprostania przez rolnika dodatkowym obowiązkom wynikającym z tego faktu. W zależności od omawianego przypadku, konieczne jest zatem zgłoszenie do ewidencji działalności gospodarczej, rejestracja w Urzędzie Skarbowym, i realizacja obowiązków sprawozdawczych, monitoring poziomu dochodów, oraz dokonywanie zgłoszeń do Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego w celu pozostawania w systemie ubezpieczeń rolniczych. Należy nadmienić, że wskazane wymagania obejmują osobę podejmującą działalność uboczną niezależnie od zobowiązań wynikających z prowadzenia przez nią działalności rolniczej, która jest dla rolnika działalnością podstawową. Obowiązki te mogą zniechęcić do jakiegokolwiek aktywności, nawet jeśli dodatkowa działalność uboczna byłaby podejmowana na marginesie głównej działalności lub przyczyniać się do pozostawania w tzw. szarej strefie.

Dlatego uzasadnione i niezwykle cenne wydaje się kontynuowanie podjętych przez Komisję Ustawodawczą Senatu RP prac mających na celu objęcie takich osób „parasolem regulacji dotyczących rolników”, szczególnie, gdy chodzi o działalność dodatkową podejmowaną przez nich w ograniczonym jedynie zakresie. Istotnie ułatwiłoby to realizację celu różnicowania źródeł dochodów rolniczych, przy jednoczesnym zwiększeniu udziału ludności rolniczej w wytwórstwie produktów o wyższym stopniu przetworzenia.

W dalszych pracach wydaje się uzasadnione wziąć pod uwagę:

- regulacje w zakresie bezpieczeństwa żywności. Istotne jest bowiem, aby projektowane regulacje były spójne z regulacjami dotyczącymi obowiązku rejestracji przez rolników działalności polegającej na produkcji i sprzedaży przetworzonej żywności konsumentom końcowym, o których mowa w prawie wspólnotowym (art. 6 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 852/2004) lub zatwierdzania przez właściwe organy, którymi w przypadku żywności pochodzenia zwierzęcego (np. produkcja serów czy wędlin) są powiatowi lekarze weterynarii, a w przypadku żywności pochodzenia niezwierzęcego (np. produkcja dżemów, pieczywa czy kompotów) – państwowi powiatowi inspektorzy sanitarni. Wyżej wymieniony obowiązek jest obowiązkiem podstawowym i funkcjonuje niezależnie od kwestii związanych z prowadzeniem jakiegokolwiek formy działalności gospodarczej czy też opodatkowania podatkiem dochodowym od osób fizycznych.
- rozmiar - skalę działalności o charakterze ubocznym. Do ewentualnego rozważenia pozostaje podwyższenie wysokości kwoty wolnej od podatku, tak, aby przedsięwzięcie było opłacalne.
- ewentualne rozszerzenie zakresu przedmiotowego projektu np. o usługi rolnicze, w tym wynajmowanie maszyn rolniczych.
- wprowadzenie instrumentów uszczelniających system. Rodzi się bowiem obawa, iż w przypadku nie dość precyzyjnego i „szczelnego” zdefiniowania zagadnienia, w momencie wprowadzenia go do systemu prawa, stanowić może furtkę dla osób poszukujących uprzywilejowania mimo niekwalifikowania się do kategorii osób, które miały być jego adresatami.

Niemniej jednak, pragnę jeszcze raz podkreślić, że przedmiotowa inicjatywa ustawodawcza w zakresie ustawy o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych jest niezwykle cenna i zasługuje na poparcie.

PODSEKRETARZ STANU

Tadeusz Nalewajk
Tadeusz Nalewajk